

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Homine Spirituali

Walenburch, Adrian van
Walenburch, Peter van

Antverpiae, 1666

18. Consid. Qualem habemus certitudinem de Spiritu Christi in nobis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10007

CONSIDERATIO XVIII.

*Qualem habeamus certitudinem de Spiritu
Christi in nobis.*

I. **L**iceat interrogare cum Apo-
stolo (a) *An non cognoscitis vos-*
metipsos, quia Christus Iesus in vobis est?
nisi fortè reprobi sitis. Nulla est poten-
tior ad hominem probatio, quàm
proprie ipsius innixa conscientia.
An non cognoscit unusquisque no-
strum, quod est? Num veretur er-
rare, cognoscens suam existentiam;
qui errare non posset, nisi existeret?
Quomodo ergò fieri potest, ut piè
videntes in Christo, non cognos-
cant *Iesum Christum*, & Spiritum *Ie-*
su Christi in seipsis, cum quo unum
sunt? Ità subtiliter dicit Ananias,
(b) *Motus principalis universalisque*
animi est cognoscere seipsum. qui

(a) 1. Cor. 13. 5. (b) Marius Victor.
lib. 3. Bib. Patr. to. 4. pag. 214. F.

qui vitalis ac vita est, mittit intelligentiæ motum, qui sicuti docuit, ex vita atque ipsa vita est: scire enim quod sis, hoc est vivere, hoc est esse. Reprobi non cognoscunt *Iesum Christum* in seipsis, cuius spiritum à suo corde excludunt.

2. Apostolus ergò, ut omnem dubitationem, & hæitationem à fidelibus removeat, quasi Spiritum Christi non possiderent; provocat eos ad cognitionem sui-ipsius, ut qui seiplos nequeant perfectè cognoscere, nisi etiam Christum in seipsis cognoscant.

3. Et sic dicit: (a) *In quo habemus fiduciam, & accessum in confidentia.* Vult enim fideles certò confidere, de præsentia *Iesu Christi* in seipsis: & in unione cum persona *Iesu Christi*, ad Deum Patrem accidere in confidentia.

4. Sic & Christus Dominus:

Nema

(a) *Ephes. 3. 12.*

(a) *Nemo venit ad Patrem, nisi per me.*
 Quæ notitia sit necessaria, ut fideles
 per Filium veniant ad Patrem, ipse
 tradit: (b) *In illa die cognoscetis, quia ego
 sum in Patre meo, & vos in me, & ego in
 vobis.* Cognoscunt proinde pij, se
 esse in Christo, & Christum esse in
 ipsis: hoc enim docet veritas. Sed
 nemo istam unionem cognoscit, ut
 sic per Filium veniat Patrem, nisi
 cujus conscientia fuerit tranquilla.
 (c) *Si cor nostrum non reprehendit nos, fi-
 duciam habemus ad Deum.* Per hanc fi-
 duciam expectamus (d) *redemptionem
 corporis nostri.* Spe enim salvi facti sumus.
 Et ideò ulterius dicit Apostolus:
 (e) *Secundum expectationem & spem me-
 am, quia in nullo confundar, sed in om-
 ni fiducia.*

5. Nemo pius de misericordia
 Dei dubitare debet, neque de gra-
 tia vel sibi data, vel sibi danda: quia
 &

(a) *Ioan. 14. 6.*) (b) *Ibid v. 20.* (c) *I. Ioan.*
 3. 21. (d) *Rom. 8. 23. 24.* (e) *Philip. 1. 20.*

& peccatores in spem eriguntur, fidentes, Deum sibi propter Christum propitium fore; & pij (a) *Fiduciam & gloriam spei usque ad finem firmam* retinent, si quidem peccata vitent. Possunt tamen pij de sua gratia formidare & timere, respicientes indispositionem & imperfectionem suam. Sed timor ille noxiam quidem tollit securitatem; hæsitacionem verò non inducit: formido illa torporem eijcit, dubitationem verò non adfert. Est ergò timor sollicitudinem generans, anxietatem non generans: est formido sedulitatem commendans, trepidationem non commendans.

6. Sed paulò altiùs ordiamur, & confidemus, eam esse dispositionem Dei circà nos, ut Christus in nobis sit per fidem, & nos in Christo per charitatem. Fides trahit Deum ad nos: charitas nos transfert in Deum.

Et sic

(a) *Hebr. 3. 6.*

Et sic frequenter dicit Apostolus, *Christum Iesum esse in nobis, & nos in Christo Iesu.* Intellectus naturalis solo lumine cognitionis naturalis perficitur: intellectus verò à Deo elevatus, supergrediens lumen naturale, tenebroso fidei lumine irradiatur, habens splendorem obscurum, & obscuritatem splendidam. Cumque de cognitione in cognitionem ad sui ipsius transformationem, ille intellectus progreditur, meritò dicit: (a) *Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat scientiam.*

7. Voluntas charitate instructa, & ex fide operans, nequit tam perfectè operari, ut de eius actionibus iudicet intellectus, eas non posse, nisi à divino principio provenire; ideòq; formidans pronunciat; (b) *Forfit an tenebræ conculcabunt me.* Sed in tenebris illis invenit magnam consolationem:

(a) *Psalms. 18. 2.*

(b) *Psalms. 138. 10.*

lationem : *Et nox illuminatio mea in delicijs meis.* Pia enim anima , dum sollicitè agit cum Deo suo , in ipsis fidei tenebris suaviter adhærens tantæ bonitati , repletur inenarrabili dulcedine , & ex plenitudine internæ pacis mirabiliter illuminatur. Et sic iterùm dicit ; (a) *Quia tenebræ non obscurabuntur à te , & nox sicut dies illuminabitur sicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.*

8. Hoc ergò vult Deus , nolens nos ab omnibus liberare , ut nos totos committamus paternæ ipsius misericordiæ, ac dicamus: (b) *Etenim manus tua deducet me : & tenebit me dextera tua.* Oportet nos , tanquam parvulos , à paterna manu Dei nunquam recedere , ut qui proprijs viribus viam mandatorum Dei nequeamus pertransire , ipso ductore tuti, ipso tenente à gravioribus lapsibus securi.

9. Ideò

(a) *Ibid. v. 11.* (b) *Ibid. v. 9.*

9. Ideò dicit Deo pia anima :
 (a) *Quia tu possedisti renes meos : suscepisti me de utero matris meae.* Ecce quantam curam impendit Deus filiis suis; qui propterea meritò exclamant: (b) *Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.* Iam in timore erat anima, ne à tenebris conculcicaretur; sed considerans divinam ergà se propensionem, & sollicitudinem, in illuminando, in dirigendo, in consolando, confitetur Deo suo, quod verè magni sit, tam parva curare; verè fortis, tam debilia confortare; verè misericordis, tam infirma solidare; verè clementis, tantis peccatoribus condonare; verè patris tantis delitijs indignos filios cumulare.

10. Atque hinc, agnitâ tantorum beneficiorum multitudine, quasi obstupescens dicit, *Mirabilia opera tua*: & majorem certitudinem non desi-

(a) *Ibid. v. 12.* (b) *Ibid. v. 13.*

desiderans, addit, *Et anima mea cognoscit nimis*: perpendens enim suam vilitatem, & indignitatem, profitetur, se tantam à Deo suo non posse petere cognitionem, ut se fiducialiter paternæ ejus bonitati committat.

CONSIDERATIO XIX.

Vnde factum sit, quod Apostolus Paulus hanc materiam, præ cæteris, latè tractaverit.

1. **M**irabitur aliquis, S. Paulum, præ reliquis Apostolis & Evangelistis, admirandam illam *Iesu Christi* cum fidelibus unionem, vitam supernaturalem *Iesu Christi* in fidelibus, fideliumque vitam spiritualem in *Christo Iesu*, & coniunctas ex utroque principio salutares actiones, tam copiosè, & abundanter descripsisse.

2. Desi-